

גה שאינה קיימת כלל. באמצעות פנקסי חברותם בקופת-החולים של הפועל המזרחי הם מקבלים את שירותי קופת-החולים של ההסתדרות הכללית. המפד"ל גובה את דמי החברות בקופת-החולים, מנכה מהם ל"עצמה כ-40%, ואת היתרה מעבירה לקופת-החולים הכללית. בצורה כזאת מובטחת לה הכנסת קבע של דמי-חבר.

פנקסי קופת-החולים של המיפלגה הם המקנים זכות השתתפות בבחירות הפנימי יות במפד"ל. למעשה המפד"ל היא מיפלגה של קופת-החולים פיקטיבית.

הבדיחה במפד"ל היא שכדי להיות בעל זכות הצעה למוסדותיה, צריך החבר להיות חולה, בעל פנקס קופת-חולים.

מכתיר

השרים

אנשים השולטים על הכסף הור
 זרם לקופת המיפלגה הם השולטים ל"מעשה במפד"ל, הם גם הקובעים כיצד יחולק הכסף. לצעירים ברור כי אם הם

מיפלגה כחבר מושב, למרות שהוא מת גורר כבר תקופה ארוכה בראשון-לציון ורשום במירשם התושבים כתושב עיר זו. הצעירים טענו כי כתוצאה מכך חסך ל"עצמו בן-נתן כמה מאות ל"י בשנה, ב"ה הפרש בין המיסים שהיה עליו לשלם כ"תושב עיר, ובן המיסים שכביכול שילם

יוצרו. על הגוש השתלטו אישים שצמחו מתוכו ושאינם קשורים ישירות למפד"ל, כמו הרב יוסף לוינגר ובני קצובר מקריית ארבע או חנן פורת מגזר-עציון.

למרות הזהות הרעיונית המוחלטת בין גוש אמונים לצעירי המפד"ל, הפך הגוש לכוח על-מיפלגתי, בו חברים גם אנשי ל"י

"גוש אמונים" מתער ממהיגות המר חותר להופעה עצמאית בבחירות הבאות

כוד רבים ואף אנשי מיפלגת העבודה ר' פועלי אגודת-ישראל. הצלחת גוש אמונים לגייס רבבות אהדים למבצעי ההתנחלות, הולידה בקרב מנהיגיו את הרעיון להתייצב ברשימה נפרדת בבחירות הבאות לכנסת. זבולון המר ויהודה בן-מאיר, שחשבו לרכב על הסוס הזה, התאכזבו כאשר הסי' תבר להם שאנשי הגוש מוכנים להקצות להם רק את המקומות השני והחמישי, ב"ה

עבורו המושב.

בישיבת המזכירות שנערכה לפני שבוע עיים, טען דני וורמס, איש הצעירים: "ייתכן ולפי חוקת המיפלגה בן-נתן אינו כלל חבר המפד"ל ואין לו מקום במזכירות. אם הוא לא שילם את המיסים" אבל מנג' נון המיפלגה נחלץ לעזרתו של בן-נתן. הישיבה כמעט ופוצצה. הוחלט להפסיקה ולדחותה. למרות שבדרך כלל נערכות

במפד"ל?

המר: "מפד"ל יפה יותר" - עם יותר כסף ומישרות לצעירים

רשימה שתוקם בעתיד לבחירות. היה ברור להמר ובן-מאיר שהמשך הליכתם עם ה"גוש פירושה עבורם התאבדות פוליטית. כתוצאה מכך החליט המר להקים תנועה מיפלגתית בקרב חברי המפד"ל, אשר תחזק אותו, תהווה לו עורף מוצק ותהווה למפד"ל את תנאינו או לפרוש ממנה ו"ל"י אין הוא יכול לסמוך.

ישיבות המזכירות אחת לשבוע, לא זומנה מאז ישיבת המזכירות המצומצמת לדון ב"עניינו של בן-נתן, כשהוא עצמו מסביר כי הוא טרוד מעל לראש בימים אלה.

פרשה נוספת במרכז עומד בן-נתן עומ' דים הצעירים לשלוח בסיבוב השני של ה"קרב להדחתו. זוהי פרשה הנוגעת לקשריו של בן-נתן עם אחת מעסקניות המיפלגה שקיבלה דירה באחד משיכוני המפד"ל בבני-ברק.

רוצים להשתלט על המיפלגה הם חייבים להדיח מכהונותיהם את אברהם בן-נתן ושאר אנשי המפתח של סיעת למיפנה. ולקבל את חלקם במנגנון השולט על ה"כספים.

בן-נתן הוא איש למיפנה וחסידי הברית עם מפד"ל. למרות שאין הוא שר בממשלה יודעים גם בורג וגם בן-נתן כי בורג נתון לחסדיו. כאשר הורכבה רשימת המועמדים של המפד"ל לכנסת, ביקש בורג להרחיק את יצחק רפאל ברשימת המועמ' דים. "כדי שלא יהיה כל כך קרוב אלי", בן-נתן התרגז ואמר לו: "אם תעשה חוכ" מות אחת בכלל לא תהיה שר." בורג שתק ונכנע.

הגולם קס

על יוצריו

תיקי המפד"ל? אינם מבינים את פשר מרדנותם של הצעירים. "מה הם רוצים?" אומרים ראשי המיפלגה, "שיחכו חמש או עשר שנים ואז ממילא תיפול הנהגת המיפלגה בידיהם וזבולון המר יהיה מנהיג המפד"ל."

אלא שלצעירים, ובעיקר לזבולון המר, אצה הדרך ואין הם מוכנים להמתין עד שהמיפלגה על כל נכסיה ומשאביה, יפלו לידיהם כפרי בשל. הם רוצים את חלקם בשילטון — ומיד.

הם שאבו עידוד לשאפתנות מהתארג' נות גוש אמונים, שהפך לכוח הפוליטי ה"יחיד במדינה המסוגל לכנס תחת דיגלו רבבות תומכים פעילים. גוש אמונים הוקם ביוזמת זבולון המר, לצורך אירגון הת' נחלויות הענק הבלתי-חוקיות. אולם במרו' צת הזמן הפך הגוש לגולם שתתגבר על

תחת הסיסמא שהפכה להיות שם התנו' עה — "מפד"ל יפה יותר" — הוכנו תוכנ' יות מבצעיות, הותרמו אנשים וגוייסו כס' פים לשם הקמת אלה תאים בכל רחבי הארץ אשר בכל אחד מהם יהיו 50-50 חברים. "תוך מיספר חודשים נגיע ל-50 אלף חברים", אמר אחד מראשי התנועה "מפד"לית החדשה, "ואז נוכל להכתוב למפד"ל את תנאינו או לפרוש ממנה ו"השאירה ריקה מכל תוכן."

לצורך פעילותם השתלטו צעירי המפד"ל על מיבצר הקסטל בתל-אביב, שם נמצאים משרדי המפד"ל. בגלל הקשיים הכספיים של המיפלגה, משותקת הפעילות האחרת בבניין. העובדים באים ב-9.00 בבוקר ו"בשעה 2.00 בצהריים הם נעלמים. אין כסף לפעילות הסניפים ומועדוני המיפלגה, אבל הצעירים הפכו את הבניין למטה שלהם,

משתמשים בטלפונים ושולחים את הדואר שלהם באמצעות המרכז.

אולם יותר משהם מתכוונים לפילוג, רוצים חוגי הצעירים לתפוס את השלי' טון במפד"ל בעזרת האיום בפילוג. לא מכבר הם הומינו מספר סקרי דעת-קהל בחברות שונות. הסקרים ביקשו לבדוק כמה מנדטים יוכלו צעירי המפד"ל לגייס אם יילכו ברשימה נפרדת לבחירות לכנ' סת.

תוצאות הסקרים, אשר עצם ביצועם נש' מר בסוד כמס, היו צריכות להיות מעוד' דות עבור הצעירים. הם הצביעו על כך שהם עשויים לקבל כ-7 מנדטים לעומת 3 מנדטים בהם תוכנה המנהיגות הוותיקה של המפד"ל. אולם להמר וחבריו היה ברור כי זאת רק אשליה. שכן אם מולם התייצב רשימה חד' גוש אמונים, תזכה זו במירב הקולות והם יצאו קרחים מכאן ומכאן.

למרר

את החיים

פ ילוג בשעה זו עלול להיות אסון עבור חוגי הצעירים במפד"ל. אולם מצד שני ברור להם כי סיכוייהם להשתלט על המפד"ל מבפנים, בבחירות לוועידת המיפלגה, קלושים גם כן. אומנם מדי פעם הם יכולים לזכות בניצחון מקומי, או ל"הביס את המנהיגות הקשישה באופן חד' פעמי בצורה שתביא להם יוקרה רבה ו"פירסום גדול. אולם הם לא יצליחו אף פעם לזכות ברוב מכריע בבחירות הפנימיות במיפלגה.

הצעירים מסבירים עובדה זו במציאות הבאה: רוב תומכיהם באים מקרב תושבי הערים, שהם מצביעי המפד"ל אך אינם חברים בעלי זכות-הצבעה במיפלגה, כיוון שהם משתייכים לקופת-החולים פרטיות ו"אינם חברים בקופת-החולים הכללית ב"אמצעות המפד"ל. כך קורה, לטענתם, ש"למרות שמיספר אהדיהם גדל מיום ליום, הרי מיספר בעלי זכות-הבחירה למסדות ה"מפד"ל בקרב תומכיהם אינו עולה.

הברירה היחידה שנותרת להם היא להפוך לעושי-צרות מקצועיים בתוך ה"מיפלגה. בצורה שתמרר את החיים ל"זק"נים", עד שתאלץ את רפאל לזכרות עמם ברית כנגד סיעת למיפנה של ה"ר יוסף בורג, כפי שעשה כבר זרח ורהפטיג. ה"מתוסכל על שנותר מחוץ לממשלה.

לשם כך הם עושים את כל המאמצים כדי לאלץ את רפאל לבוא לקראתם. הם השתמשו בפרשת הרב יששכר דב ברגמן כדי לגנוז בה את רפאל. הם נעזרים אפילו באנשי ר"ץ והליכוד כדי להרגיז אותו. כך, למשל, שאל ח"כ הליכוד יגאל הורו' ביץ את רפאל, בשאלתה שהגיש לו על כמך מידע שסופק לו על ידי צעירי ה"מפד"ל, מה עשתה אשתו של רפאל ב"ביקורה בשווייץ בחג הסוכות האחרון? רפאל לא ענה על השאלתה והורוביץ לא יבקש גם תשובה.

אשתו של רפאל הבהירה לו כי היא נוסעת לתפוח לשווייץ לטיפול רפואי, ו"בביקורה האחרון שם, אחרי התמוטטות הבנק של טיבור רוננבאום, אפילו לא הת' קשרה עמו טלפונית. כדרכה בעבר.

מה שמעודד את תיקוניהם של הצעי' רים הוא מצבו הדחוק של יצחק רפאל עצמו. אחרי התמוטטותם של טיבור רוננב' באום והרב ברגמן, נשמת הבסיס הכלכלי העצמאי שהיה לרפאל, גם הוא נעשה תלוי יותר בכספי המיפלגה. המר חולש

פעולת-תגמול של רפאל: סילוק מזכיר הסיעה בכנסת ודובר המיפלגה

על היום בו יכרות ברית עם רפאל לשם הדחת בורג ומיכאל חזני.

אלא שבניתיים עדיין הדוקים הקשרים בין רפאל לבורג. כפעולת-תגמול על הת' קוממות הצעירים נגדם בשבועות האחרו' גים, הם עומדים ככל הנראה לסלק מתפ' קדיהם את אריה האר, מזכיר סיעת ה"מפד"ל בכנסת ואת דובר המיפלגה, פנחס פרבר, שניהם אנשי חוגי-הצעירים. צריך לזכור כי בורג, רפאל ובן-נתן הם עסקנים מנוסים וערמוניים ששחו בפוליטיקה כש' זבולון המר עוד היה מדריך בבני-עקיבא ויהודה המר מאיר היה ינוקא בישיבה בניו' יורק. כאשר מצרפים את גיסיונים הפולי' טי העשיר לעובדה שהם שולטים גם ב' מנגנון המיפלגה ובכספיה, קשה להניח כי הדברים יתגלגלו דווקא כפי שמתכננים צעירי המפד"ל הוועמים.